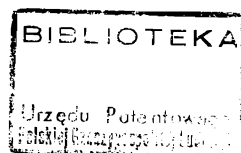

Warszawa, 5 kwietnia 1933 r.

F426 15/18

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17842.

Kl. 72 d 19.

Ludwik Tadeusz Milke
(Skarżysko, Polska),
Wacław Bielnicki
(Skarżysko, Polska)
i Piotr Mazurek
(Skarżysko, Polska).

Pocisk zapalający do broni małokalibrowej.

Zgłoszono 12 listopada 1931 r.

Udzielono 19 stycznia 1933 r.

Do wyrobu znanych pocisków zapalających do broni małokalibrowej (np. do karabinów) używa się fosfor biały, który, jako materiał łatwopalny na powietrzu, daje pewność zapalania, jednak z powodu swej wielkiej łatwości zapalania się, wydzielania trujących par i powodowania niebezpiecznych oparzeń, jest materiałem niepraktycznym i niebezpiecznym dla użytku przy produkcji masowej.

Niedogodność użycia fosforu białego polega na tem, że napełnianie nim pocisku musi odbywać się w wodzie, ponieważ fosfor biały łatwo zapala się na powietrzu. W związku z tem zwiększają się trudności wykonywania takich pocisków, koszty wy-

konania odpowiednich urządzeń oraz koszty robocizny, przyczem przechowywanie amunicji z białym fosforem jest niebezpieczne, wobec czego pociski z białym fosforem przechowuje się oddzielnie, a łuski, napełnione prochem, oddzielnie, a dopiero przed użyciem amunicji zespala się naboje. Oczywiście, konieczność takiego przechowywania amunicji z białym fosforem stanowi bardzo dużą jej wadę.

Wynalazek niniejszy usuwa powyższe wady i polega na tem, że w pociskach zapalających do broni małokalibrowej, jako środek zapalający, używa się czerwony fosfor, względnie mieszaninę fosforu z innymi materiałami lub wogóle inny mate-

rają, który sam przez się na powietrzu nie zapala się, lecz zapala się od uderzenia lub tarcia i daje płomień, wystarczający do zapalenia innych przedmiotów.

Pocisk, według wynalazku, może być różnie wykonany:

1. jako pocisk zapalająco-światlny, t. j. może być napełniony materiałem, powodującym świecenie w dowolnym kolorze w czasie lotu pocisku,

2. jako pocisk zapalająco-smugowy, t. j. może być napełniony masą, dającą smugę dymu w czasie lotu pocisku,

3. jako pocisk tylko zapalający.

Przykład wykonania wynalazku uwi-doczniono na rysunku.

Pocisk składa się z melchiorowego lub melchiorowanego płaszcza 1, w którym jest umieszczona koszulka 2, np. ołowiana.

W wierzchołku 3 pocisku znajduje się czerwony fosfor, względnie mieszanina chloranu potasu z siarczkiem antymonu lub z siarką. Materiały te same przez się na powietrzu nie zapalają się, a zapalają się przy silnem uderzeniu lub tarcu, dając płomień, wystarczający do zapalenia innych przedmiotów.

Masa zapalająca 3 jest utrzymywana zapomocą płytki 4, wykonanej np. z ołowiu.

Poza tem w pocisku może być umieszczone naczynko 5 (np. melchiorowe), wypełnione materiałem 6, dającym smugę dymu lub płomień o dowolnym kolorze. Naczynie 5 jest zamknięte zapomocą płytki 7, wykonanej najlepiej z miedzi lub mosiądzu i zaopatrzonej w otworek 8. Pod płytką 7 może być umieszczona cienka płytka 9 z materiału łatwotopliwego lub łatwopalnego, np. z cynfolji, papieru i t. d.

Przy wystrzale płomień stapia płytkę 9, przedostaje się przez otworek 8 i zapala masę 6, dającą w czasie lotu pocisku smugę dymną lub płomień o dowolnym kolorze.

Zapłon masy zapalającej 3 następuje wskutek uderzenia pocisku o przeszkodę.

O ile pocisk ma służyć li tylko za pocisk zapalający, to może posiadać kształt, u-widoczniiony na rysunku, lecz może nie posiadać naczynia 5 i otworka, przez który w czasie lotu pocisku dopływa powietrze, zapalające zwykle biały fosfor.

Oczywiście, pocisk może być i inaczej wykonany, np. bez koszulki 2, względnie i bez naczynia 5, t. j. materiał zapalający 3 byłby wówczas umieszczony bezpośrednio w płaszczu 1, a zapomocą płytki 4 byłby oddzielony od materiału 6, znaczącego lot pocisku i umieszczonego bezpośrednio w płaszczu lub w naczyniu 5 i utrzymywanego zapomocą płytki 7.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk zapalający do broni mało-kalibrowej, wypełniony materiałem zapalającym, który sam przez się na powietrzu nie zapala się, lecz przy uderzeniu lub potarciu pocisku daje płomień, wystarczający do zapalenia innych przedmiotów, znamienny tem, że, jako materiał zapalający, jest użyty w nim czerwony fosfor, względnie chloran potasu z siarczkiem antymonu lub z siarką.

2. Pocisk według zastrz. 1, znamienny tem, że składa się z płaszcza (1), w którym jest umieszczona koszulka (2), przyczem masa zapalająca (3), umieszczona w wierzchołku pocisku, jest utrzymywana zapomocą płytki (4).

3. Pocisk według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że ztyłu za płytką (4) bezpośrednio w płaszczu (1) lub w koszulce (2), względnie w naczyniu (5) jest umieszczona masa dymna lub świetlna, przykryta w znany sposób zapomocą metalowej płytki (7) z otworem (8) i cienkiej płytki (9) z materiału łatwopalnego lub topliwego.

Ludwik Tadeusz Milke.

Wacław Bielnicki.

Piotr Mazurek.

Zastępca: Inż. J. Waliszewski,
rzecznik patentowy.

